

Ik kwam – vanwaar?

Ik ga – waarheen?

Ik kwam – vanwaar?

Ik ga – waarheen?

Leven
na de dood,
de reis van
je ziel

Gabriële Uitgeverij
Het Woord

Ik kwam – vanwaar?

Ik ga – waarheen?

1e Nederlandse uitgave 2025

Holländisch

©Gabriele-Verlag Das Wort GmbH

Max-Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld, Duitsland

Tel. +49/9391/504-135

www.gabriele-verlag.com

www.gabriele-publishing.com

Voor alle vragen betreffende de betekenis van de inhoud is de
originele Duitse uitgave doorslaggevend.

Originele Duitse titel:

Ich kam – woher? Ich gehe – wohin?

Alle rechten voorbehouden

Druk: KlarDruck GmbH, Marktheidenfeld, Duitsland

Bestelnr. S 407nl

ISBN 978-3-96446-586-3

Inhoud

Voorwoord	7
I. Ik kwam – vanwaar? Ik ga – waarheen?	
Leven na de dood, de reis van je ziel	9
Inleiding	10
De dood is geen vernietiging maar transformatie	15
Hoe verloopt het stervensproces? Wat ervaart de ziel wanneer ze haar lichaam verlaat?	20
De ziel maakt zich los volgens haar ontwikkelingsstadium	24
Waar zullen onze zielen eens zijn?	30
Wat betekent het verdriet van de nabestaanden voor de ziel?	34
Wat is de zin van ons leven op aarde?	35

II. Vragen en antwoorden	41
Voorwoord	42
Hulp voor de stervende	43
Medische hulp	48
Uittreding van de ziel uit het lichaam	52
Begrafenis van het lichaam, contact met de overledene	59
Suicide	68
Zaaien en oogsten en reïncarnatie	73
Reinigingsgebieden	82
Algemene vragen	93
Aanbevolen boeken	101

Voorwoord

De meeste mensen zijn bang om dood te gaan. Ze zijn bang en vragen zich af:

“Wat zal er daarna met mij gebeuren?”

Velen zeggen: “We weten niet, wat er daarna gebeurt. Nooit is iemand uit het hiernamaals teruggekeerd.” De zogenaamde christelijke kerken hebben ook geen bevredigend antwoord op deze existentiële vragen.

Wie alleen het bestaan tussen geboorte en dood als “het leven” ziet, moet het “vanwaar en waarheen” als een mysterie ervaren.

Wat echter in dit boek wordt uiteengezet is geen mysterie maar de waarheid die velen niet meer kennen: dat de dood niet betekent dat ons levenspad wordt afgesneden, maar dat het de poort is naar de voortzetting ervan op een ander niveau van zijn; dat het de poort is naar een leven, dat des te lichtvoller zal zijn, naarmate de mens de opgaven van zijn aardse bestaan bewuster heeft volbracht.

De dood – een station op de reis van onze ziel naar het Ware Leven.

Als we beseffen wat het Leven werkelijk is, dan verliest de dood zijn schrikbeeld. De realiteit van ons leven zet zich voort – wij bepalen zelf hóé.

De fundamentele waarheden van het Leven worden ons vandaag de dag in alle details, rechtstreeks vanuit het Koninkrijk van God, geopenbaard door de leerprofetes van God in onze tijd, Gabriële.

De kennis uit Goddelijke Bron die dit boek bevat, is in een serie lezingen en seminars over het onderwerp „Leven na de dood – de reis van je ziel“ in eigen woorden van de betreffende sprekers weergegeven. De inhoud van deze lezingen wordt hier kort samengevat.

Gedetailleerde uitleg door Gabriële zelf, over het overlijden van de mens en het verdere leven van de ziel in de rijken aan gene zijde, vind je vooral in de boeken die worden voorgesteld in de appendix; verkrijgbaar in de originele Duitse uitgaven en vertaald in vele talen, zoals in het Engels, Frans en Italiaans.

Gabriele-Verlag Das Wort

I.

Ik kwam – vanwaar?

Ik ga – waarheen?

Leven na de dood,
de reis van je ziel

Inleiding

Wat is het Leven?

Is het Leven, ons leven, slechts de tijdspanne tussen het begin en het einde van ons leven op aarde, tussen geboorte en dood, de onvermijdelijke gebeurtenissen, die meestal gepaard gaan met moeilijkheden en vaak pijnlijk zijn voor alle betrokkenen? Kan er werkelijk over het leven niets anders gezegd worden, dan dat een kind zich in het moederlichaam ontwikkelt tot het wordt geboren, dat de mens enige tientallen jaren leeft, sterft, wordt begraven en weer uiteenvalt in zijn materiële componenten?

Is de ziel slechts een product van het aardse fysieke lichaam, dat samen met dit lichaam vergaat? Is het organisme alleen maar bepaald door de genetische aanleg van de ouders en voorouders, een lichaam, dat zich naar de wetten van erfelijkheid ontwikkelt en groeit?

Veel mensen zijn hiervan overtuigd, anderen daarentegen hebben min of meer duidelijke

ideeën over een voortbestaan van de mens, of een deel van hem, zijn ziel. Ze geloven, dat de overledene in het graf rust tot zijn opstanding en laten in de grafsteen graferen: “Rust zacht”. Ze denken, dat het fysieke lichaam weer kan opstaan ondanks het duidelijke vergaan ervan.

Wie de kerkelijke instellingen vragen stelt over leven en dood, moet concluderen, dat ze geen sluitende uitspraken kunnen doen, omdat de Bijbel geen concrete informatie bevat over dit onderwerp. Veel kerkgangers zijn bang om na de dood eventueel in de hel te moeten lijden of na het “eindoordeel” in de eeuwige verdoemenis te worden geworpen.

De moderne, geïnformeerde mens van de 21ste eeuw vermijdt bij voorkeur het thema “de dood”. Hij beschouwt alleen datgene reëel en bestaand, wat hij met zijn vijf zintuigen kan waarnemen en met zijn intellect kan begrijpen. Hij herkent zichzelf slechts in zijn fysieke bestaan en ervaart, dat hij verweven is met de uiterlijk waarneembare levensprocessen. Het vanwaar en waarheen, het

hoe en waarom van zijn lot blijft voor hem een raadsel – alleen het uiterlijk waarneembare is voor hem concreet tastbaar als zijn leven. Op grond van dit materialistische bewustzijn schrikt hij er begrijpelijkerwijs voor terug, een einde aan dit bestaan onder ogen te zien, want hij denkt, dat de dood een einde aan zijn bestaan zou maken. Dus houdt de mens van dit leven op aarde, wat hem naast tegenslagen ook veel aangenaams en aantrekkelijks te bieden heeft. Hij wil een lang leven en wil ook niet dat anderen sterven.

Gedurende lange tijd hadden angst en onwetendheid ervoor gezorgd, dat sterven en dood taboe zijn. Deze instelling is pas geleidelijk veranderd, nadat enkele artsen en verzorgers zich tot taak hadden gesteld, de stervenden te begeleiden en ze niet "weg te rangeren", wanneer een verdere behandeling nutteloos leek.

De ervaringen in het grensgebied van de dood gaven aanleiding tot reflectie en herbezinning. Ze moedigden aan om onze smalle horizon van ken-

nis over het leven te verbreden. Een groot aantal mensen vermoedt of gelooft al in de waarheid van de levensopvattingen van mensen in minder materialistische landen op deze aarde, waar men de dood als een station in een heel natuurlijke ordening van het leven ziet. Daar is men ervan overtuigd, dat na de dood van het fysieke lichaam, de “dode”, dat wil zeggen zijn ziel, verder leeft. Het is ook algemeen bekend dat de ziel meerdere aardelevens kan doorlopen op verschillende tijdstippen in verschillende menselijke lichamen.

Zelfs in het zogenaamde “christelijke Westen” weten velen van het voortbestaan van de ziel. Wanneer vandaag de dag wetenschappers die zich met het sterven bezighouden, hun observaties publiceren, lezen we veel dingen, die geenszins nieuw zijn. Hoewel wetenschappelijke theorieën en kerkelijke dogma’s in staat waren om oeroude kennis uit het bewustzijn van veel mensen te verdringen, konden ze deze op geen enkele manier weerleggen, of de Geestelijke Wetmatigheden door ontkenning veranderen.

Wat in dit boek wordt uiteengezet sluit aan bij de basiservaringen van de mensheid, maar corrigeert veel en gaat veruit boven wat tot nu toe bekend is van de wereld voorbij de materie, tot in die van de Geest. Van daaruit, van Gods Geest, komt de kennis die hier wordt doorgegeven overeenkomstig zijn ware betekenis.

*De dood is geen vernietiging,
maar transformatie*

“Vita mutatur, non tollitur.”

Het leven wordt niet vernietigd, maar getransformeerd (*oud grafschrift*).

Alles is energie en niets van deze energie kan verloren gaan.

Het leven is energie. Zoals de natuurwetenschap nog niet eenduidig kan definiëren waar energie vandaan komt, waarom en hoe ze ontstaat, zo kan ze het leven ook niet verklaren, alleen maar beschrijven. Deze energie, het leven, ligt buiten het bereik van de natuurwetenschap, net als onze ziel.

De ziel is een wezenlijk deel van het levende wezen “mens”. Waar was ze voordat de mens was geboren? Waar blijft ze na de fysieke dood, wanneer het leven uit het menselijke lichaam verdwijnt en weer uiteenvalt in zijn samenstellende delen? Wat gebeurt er dan met het “leven”, wat gebeurt er met de ziel?

Ondanks de grootste wetenschappelijke inspanning kan onderzoek, dat alleen op de materie is gericht, niet verklaren wat wij als vanzelfsprekend beschouwen, namelijk: het leven dat ons in miljoenvoud omringt, bijvoorbeeld in de vorm van dieren, planten en micro-organismen. Uit de eitjes van een vlinder ontwikkelt zich een rups, deze rups wikkelt zich later in een cocon en verpopt zich. Uit de pop zien we de nieuwe vlinder tevoorschijn komen. Het leven verandert, maar gaat niet verloren.

Uit de openbaringen van de Geest van God, die ons al bijna vijf decennia zijn gegeven, leren we dat alles energie is. Leven is energie – het kan niet worden vernietigd, alleen zijn vorm kan veranderen. Het leven in zijn oorspronkelijke vorm is Geestelijk, ja, het leven is Geest. Onze ziel is Geestelijk bestaan, een Geestelijke levensvorm.

Voor veel mensen buiten onze westerse beschaving behoort het tot de basiskennis, dat de ziel al bestaat voordat de mens wordt verwekt en na zijn dood blijft leven. We zijn er dus al voor-

dat we worden geboren in de vorm van onze ziel, die als een geestelijk lichaam in het geestelijke rijk verblijft.

Onze ziel is al heel lang onderweg. Eens was ze een zuiver Geestelijk Wezen in het Eeuwige Bestaan, in het Koninkrijk van God. Daarheen, naar het Tehuis van de Eeuwige Vader in de Hemelse Lichtrijken, reist ze weer terug. Haar reis gaat door de zielenrijken, de reinigingsgebieden. Onder bepaalde omstandigheden “glipt” zij in een menselijk lichaam, om tijdens een leven op aarde een deel van haar belastingen, in ruimte en tijd af te werpen. Als ze hierin slaagt, kan ze haar weg naar Huis vervolgen in de lichtere werelden van de zuiveringsgebieden. Ze is dan op haar pad gevorderd.

Het leven op aarde is dus slechts een tussenstation op de reis van de ziel, waarop het van belang is de oorspronkelijke zuiverheid, de oorspronkelijke lichtkracht, de oorspronkelijke hoge trilling terug te krijgen, door te leven in Gods Wet, de Gods-en naastenliefde.

De ziel, de spirituele entiteit met bepaalde, zeer specifieke, als het ware „persoonlijke“ kenmerken, verenigt zich bij de geboorte van het kind met het menselijk lichaam. Zij blijft met het menselijk lichaam verbonden tot de fysieke dood.

Via de ziel stroomt de Goddelijke Levens-energie het fysieke lichaam in en brengt het tot leven.

Alles is energie, dus ook ons voelen, waarnemen, denken, spreken en handelen. De ziel is het “boek des levens”; hierin is alles opgeslagen, wat de mens eens heeft gevoeld; in haar blijft ook nadat het fysieke lichaam is afgelegd, alles werkzaam wat de mens eens voelde, dacht, sprak en deed.

Dat betekent, dat we onze identiteit, ons bewustzijn, onze fouten en zwakheden, maar ook onze innerlijke vreugde en onze oriëntatie op God, meenemen naar de rijken in het hiernamaals. Negativiteit belast onze ziel, overschaduwet en verduistert haar. Positief, onzelfzuchtig denken en handelen daarentegen ontlast de ziel en laat haar Lichter worden.

Het zou onze belangrijkste taak moeten zijn, om aan het einde van ons aardse leven een positieve balans te kunnen opmaken, dat wil zeggen, onze ziel te hebben bevrijd van een flink aantal belastingen en schaduwen. Het hangt ervan af wat we uit dit leven meenemen. Het hangt ervan af hoe donker of hoe licht onze ziel is als we sterven, want dat bepaalt het verdere pad van onze ziel na onze fysieke dood.

*Hoe verloopt het stervensproces?
Wat ervaart de ziel,
wanneer ze haar lichaam verlaat?*

Voor ieder mens geldt, dat aan het einde van zijn leven op aarde zijn ziel het lichaam verlaat. Er is echter geen standaard voor „sterven“ – ieder mens sterft anders.

Modern onderzoek naar de dood haalt zijn kennis uit verslagen van mensen die klinisch dood waren en weer tot leven zijn gewekt. Deze mensen waren vaak een min of meer plotselinge, geweldadige dood gestorven, die echter niet definitief bleek te zijn.

De rapporten zijn vergelijkbaar: de eerste ervaring is vaak een zweven buiten en boven het fysieke lichaam. In deze toestand neemt de ziel de werkelijke omgeving en alle gebeurtenissen, bijvoorbeeld in de operatiekamer of op de plaats van het ongeval, heel nauwkeurig waar. Vaak ervaart de ziel vervolgens hoe ze door een donkere tunnel of naar een lichtpunt glijdt. Sommigen ervaren dat ze in helder licht komen en klanken,

harmonieën of een soort sferenmuziek horen. Deze zielen hebben zich echter nog niet volledig losgemaakt van het lichaam, zodat pogingen tot reanimatie succesvol zijn.

Het natuurlijke stervensproces verloopt op een heel andere manier, waarbij het terugtrekken uit het leven meestal jaren duurt: van tijd tot tijd ontstaan er problemen met de bloedsomloop, het ene of het andere orgaan werkt niet meer zoals voorheen, het lichaam wordt steeds zwakker.

De ziel zelf krijgt gedurende deze tijd veel mogelijkheden om zich voor te bereiden op het loslaten van haar lichaam. In de diepe slaap van de mens kan de ziel het lichaam verlaten en met haar beschermengel „bewegingsvrijheid“ oefenen. Net zoals een zieke die lange tijd bedlegerig is geweest weer moet leren lopen, zo moet ook de ziel haar bewegingsvrijheid in de spirituele wereld weer leren.

Uiteindelijk gaat de mens liggen om te sterven. Vlak voordat de ziel vertrekt, ontrolt zich het gehele leven als een film in versnelde weergave. De ziel evalueert volledig bewust haar verleden, het

leven op aarde dat zojuist is geëindigd, tot aan de laatste sensatie. Ze evalueert het vanuit een ander gezichtspunt dan de mens voorheen had gedaan. Het beslissende criterium is nu dat van gerealiseerde Onzelfzuchtige Liefde. Op deze manier wordt de ziel zelf de „rechter“ over de gedachten en handelingen van haar eigen mens.

Als de mens zich had voorbereid op zijn dood, dan kan zijn ziel zich relatief gemakkelijk losmaken van het lichaam. Geestelijke wezens helpen haar daarbij: haar Beschermengel en eventueel hoger ontwikkelde zielen van voormalige vrienden en familieleden. Ze begroeten de uit de materie vertrekkende ziel en helpen haar, haar plaats in het hiernamaals in te nemen.

Als de mens zich echter niet had voorbereid op zijn dood, als hij volledig in het materiële leefde, zonder Geestelijk streven, zonder op God gericht te zijn, dan is zijn denken en streven, zijn hele bewustzijn, zo op de aardse menselijke levensomstandigheden gericht, dat hij er zich wanhopig aan vastklampt. Hij kan zich geen leven voorstellen buiten het materiële menselijke bestaan en verzet zich tegen de dood.

Geestwezens willen ook deze ziel helpen, zodat ze zich gemakkelijker van het lichaam kan losmaken. Echter, zolang de mens zijn dood niet wil aanvaarden of erkennen, zijn er nauwe grenzen aan hun bereidheid om te helpen. De zuivere Geestwezens respecteren de vrije wil.

De ziel, die zozeer gericht is op dit aardse leven, blijft zelfs nadat zij het aardse lichaam heeft verlaten, er min of meer mee verbonden door energiestromen. In zekere zin klampt ze zich vast aan haar fysieke huis, in de overtuiging dat leven alleen mogelijk is in het fysieke lichaam. Eventueel voelt ze nog wat er met het dode lichaam gebeurt: of het wordt begraven of naar het crematorium wordt gebracht.

De ziel maakt zich los volgens haar ontwikkelingsstadium

Zoals de mens heeft geleefd, zoals hij zijn ziel heeft afgestemd, zo ervaart en leeft de ziel verder.

Wat gebeurt er bijvoorbeeld met een ziel bij een dodelijk ongeluk? Als de ziel met geweld, als het ware uit het lichaam wordt geslingerd, kan ze zich niet overeenkomstig de geestelijke wetmatigheden losmaken van haar lichaam. Dat betekent, dat ze ondanks haar uittreding nog min of meer sterk met het fysieke lichaam verbonden is, afhankelijk van haar geestelijke oriëntatie.

Bij deze gewelddadige scheiding is het voor de ziel zelden mogelijk om meteen haar weg te vinden, hoewel haar Beschermengel en andere geestwezens voor haar zorgen. Vanwege de schok die de ziel heeft ondergaan, gelooft ze dat ze nog steeds in het lichaam is, omdat ze nog lang de verschrikking en pijn van het moment in zichzelf blijft voelen en het vermogen om onderscheid te maken nog niet heeft ontwikkeld.

De arts kan de fysieke dood al lang hebben vastgesteld, het lichaam kan begraven zijn – maar de ziel geloofd nog steeds met haar lichaam verbonden te zijn. Vanwege deze shock kan de ziel niet alleen dagenlang, maar zelfs weken en maanden of zelfs langer, in de veronderstelling leven nog steeds mens te zijn, misschien ziek of door een ongeluk beschadigd, maar niet dood.

Ze leeft voort in deze indrukken, die ze als beelden waarneemt. In deze zielenbeelden gelooft ze dat ze werkelijk in het fysieke lichaam leeft, voelt, denkt, spreekt en handelt. Misschien gaat ze door met haar vroegere werk, omdat ze denkt nog steeds een mens te zijn. Ze beweegt zich in het verkeer en maakt gebruik van onze vervoersmiddelen. Na het verlaten van het lichaam heeft de ziel echter geen besef meer van tijd en ruimte. Vaak doolt ze lange tijd rond op deze aarde, totdat ze merkt dat sommige dingen anders zijn dan ze als mens gewend was. Ze zou naar haar vrienden kunnen gaan en zich afvragen: „Niemand schenkt meer aandacht aan mij, mijn baan wordt ingenomen door iemand anders, ik ben helemaal alleen. Wat is er mis met me?“

Pas na een dergelijk inzicht kan de Geestelijke Wereld de ziel onderwijzen. Pas wanneer de ziel beseft, dat ze een fijnerstoffelijk wezen is en dat haar fysieke lichaam allang begraven is, kan ze door de activiteit van haar Beschermengel ontwaken en afhankelijk van haar bewustzijnsniveau, aan haar reis beginnen: de ene ziel laat zich onderwijzen en de zuiveringssferen in leiden, de andere kan naar het graf gaan en daar wachten op de zogenaamde “opstanding van het vlees”, zoals het “tijdens haar leven” is geleerd.

Zoals aan het begin gezegd, slaat de ziel alles op wat een mens in de loop van zijn leven meemaakt, inclusief alle religieuze leerstellingen. Als een mens is opgevoed in de denkwijze van een geloofsgemeenschap en dit als geldig voor hem heeft erkend, zal zijn ziel gewoonlijk zelfs na de dood bij deze religieuze overtuiging blijven. Dit is vooral het geval wanneer de religieuze instelling hem ervan heeft kunnen overtuigen dat alleen zij redding kan brengen en dat de erkenning van al haar leringen hiervoor een voorwaarde is. Als die ziel dan uit haar lichaam wordt bevrijd, blijft

ze zich voorstellen dat ze nog steeds bij haar kerk hoort en gelooft ze bijvoorbeeld nog steeds dat ze God alleen in een kerkgebouw kan vinden.

Maar God is niet aan één plaats gebonden, maar alomtegenwoordig als Algeest – ook in de ziel. Zolang een ziel dit niet heeft begrepen, zolang zij vasthoudt aan wat aardse leraren haar als „waarheid“ hebben ingeprent, blijft deze invloed voor haar bepalend. Dan sluit ze zich af voor wat de Lichtboodschappers van de Eeuwige Waarheid haar willen meedelen. Ze zal haar verdere weg in het hiernamaals niet gemakkelijk kunnen vinden en mogelijk steeds weer opnieuw naar een nieuwe incarnatie streven.

Hoe anders is het overgaan van iemand, die innerlijk met God verbonden is en die tijdens zijn leven op aarde streefde om naar de Gods- en naastenliefde te leven. Hier kun je spreken van „naar Huis gaan“. Deze persoon weet, dat zijn ziel oorspronkelijk van God komt en haar levensenergie van Hem ontvangt. Hij weet, dat in zijn ziel het Eeuwige Onsterfelijke Leven huist. De ziel, het voorheen Zuivere Geestwezen, die in verbinding

staat met haar Eeuwige Vader, wil graag naar Hem terugkeren in het Eeuwige Tehuis. De mens weet, dat dit materiële lichaam kan worden vergeleken met een kledingstuk, dat wanneer het niet langer nodig is, eenvoudigweg kan worden afgeworpen. Jaren voordat zij naar huis gaat ontvangt zijn ziel impulsen met de boodschap: maak je geleidelijk los van je menselijke lichaam.

Speciale Lichtvibraties stromen de ziel in. Heel langzaam neemt ze haar levensstromen terug uit het fysieke lichaam. Rond deze met God verbonden persoon bevinden zich bij het overgaan zielen uit hogere regionen, voormalige familieleden en de Beschermengel. De ziel die zich nog in de mens bevindt voelt zich gelukkig, omdat zij weet dat God, de Eeuwige, hem terugroept.

In afwachting op de zogenaamde dood, mag de mens nog één keer omkijken. Hij overziet zijn leven, vraagt om vergeving en vergeeft waar vergeving nodig is. Misschien mag hij zelfs wezens uit de Geestelijke Etherische gebieden zien en voelt de volkomenheid die hem omringt. Vervolgens sluit het aardse lichaam de ogen, ademt een paar

keer krachtig: de mens ziet nog één keer Geestwezens of hoogontwikkelde, Lichtvolle zielen – dan ademt hij tenslotte uit en de ziel heeft het lichaam verlaten.

Op hetzelfde moment ontvouwt zich deze fijnerstoffelijke flexibele vorm – de ziel heeft haar “stabiliteit” en leeft bewust en vreugdevol in het spirituele trillingsgebied, waarin het is overgegaan.

De ziel is omgeven door Licht. De Beschermengel of zielen uit de hogere werelden informeren haar. De ziel voelt melodieën, wat trillingen zijn van de planeet waarnaar de ziel neigt.

Elke ziel wordt afhankelijk van haar toestand anders geleid. Misschien ziet ze een weg, misschien een tunnel of misschien een prachtige weide. De in God verbonden ziel kijkt nog éénmaal om zich heen, vraagt om steun voor de rouwende familieleden en gaat verder.

Deze ziel heeft vooruitgang geboekt in het aardse leven dat achter haar ligt. Ze is de Eeuwige Vader, waarnaar ze verlangt, een stukje dichterbij gekomen, een paar stappen verder op de terugreis naar Huis in het Licht.

Waar zullen onze zielen eens zijn?

Volgens de Geestelijke Wet van aantrekkingskracht: het gelijke streeft naar het gelijke, zal de ziel naar het corresponderende niveau van zuivering gaan, naar de zielen die met haar corresponderen.

Als de mens in zijn leven egocentrisch was, hij werd bepaald door zijn driften en verlangens, hij wilde hebben en bezitten, niet onbaatzuchtig liefhad, jaloers was en haatte, als hij alleen maar zijn plezier najoeg, dan werden deze belastingen zijn ziel ingeprent. Wat de mens niet al tijdens zijn leven op aarde kon herkennen en opheffen, neemt de ziel mee nadat zij het fysieke lichaam heeft verlaten.

Ook in het hiernamaals kan de ziel zich verder en hoger ontwikkelen, al is het niet zo snel en gemakkelijk als op aarde in het menselijk lichaam. Maar als ze niet in staat is om haar eigenlijke taak te begrijpen of te accepteren, zal ze zich aansluiten bij al diegenen in de rijken van het hiernamaals, die dezelfde interesses hebben, of ze zal terugkeren

De Grote Kosmische Leer van Jezus van Nazareth voor Zijn apostelen en leerlingen die het konden bevatten

Gegeven door
de profetes van God, Gabriële

Wat de meeste mensen tegenwoordig weten over de leringen van Jezus van Nazareth is niets meer dan een fractie van wat Hij onderwees in de binnenste kring van Zijn discipelen.

Via Gabriële, de profetes en boodschapper van het Eeuwige Koninkrijk, is de oeroude kennis die Jezus van Nazareth aan Zijn discipelen onderwees, nu voor alle mensen toegankelijk.

Het is de Wet van de Allerhoogste die ons in staat stelt de kosmische samenhang van al het leven te begrijpen en ons opnieuw vertrouwd maakt met onze Oorsprong als zonen en dochters van God.

Dit boek helpt ons beseffen: “God in ons – en wij in God”.

Boek: 227 blz., paperback, ISBN: 978-3-96446-409-5

In meerder talen beschikbaar

Dit is Mijn woord

A en Ω

Het evangelie van Jezus

die inmiddels de ware
christenen over de hele
wereld kennen

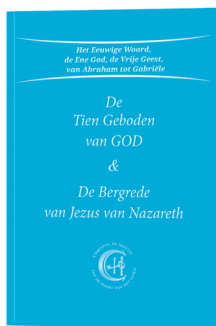

Jezus van Nazareth heeft geen religie gesticht. Hij benoemde geen priesters en onderwees geen dogma's, rituelen of culten.

Hij bracht 2000 jaar geleden de Waarheid uit het Koninkrijk van God: de leer van de Gods- en naastenliefde voor mens, natuur en dieren: de leer van Vrijheid, Vrede en Eenheid. Hij sprak over de God van liefde, over de Vrije Geest – God in ons. Zijn naam en Zijn bevrijdende boodschap werden en worden tot op de dag van vandaag misbruikt door kerkelijke instellingen, toegeëigend en bedekt met dogma's, priestercultus en bezweringen van verdoemenis.

Boek: 1126 blz., gebonden, ISBN 978-3-96446-054-7

Ook als e-book, ISBN 978-3-96446-137-7

De Tien Geboden van GOD & De Bergrede van Jezus van Nazareth

De Tien Geboden en de Bergrede hebben niets met religie te maken. Het zijn uittreksels uit de Eeuwige Wet van de Gods- en naastenliefde. Ze leiden ons naar de innerlijke Vrede en Vrijheid, naar vrede en eenheid met elkaar, met de natuur en de dieren en stap voor stap naar God, de Vrije Geest in ons. Dat is het begin van de Nieuwe Tijd met het nieuwe mensdom, dat zich van alle religies, priesters, leraren en meesters bevrijdt en alleen de leer van de Gods- en naastenliefde volgt.

Boek: 223 blz., paperback, ISBN 978-3-96446-322-7

Ook als e-book ISBN 978-9-08324-612-3

Graag sturen wij je
onze actuele lijst van alle boeken,
zoals gratis uittreksels over veel onderwerpen:
Gabriele-Verlag Das Wort
Max-Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld, Duitsland
www.gabriele-uitgeverij.nl